

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Warszawa, 13 kwietnia 2022 roku

Sprawa: Odpowiedź na petycję
Znak sprawy: DD3.056.15.2022

Kontakt: Kancelaria MF
tel. +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Odpowiedź na petycję

Szanowny Panie,

w związku z otrzymaną z 13 stycznia 2022 r. w sprawie ulgi rehabilitacyjnej, uprzejmie informuję.

Przedmiot petycji

Wystąpienie stanowi petycję w rozumieniu ustawy o petycjach¹. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych², poprzez umożliwienie odliczenia przez podatników posiadających jeden z trzech stopni niepełnosprawności wydatków na usługi stomatologiczne.

Aktualny stan prawny

Osoby z niepełnosprawnościami, posiadające orzeczenie o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, mogą skorzystać z ulgi podatkowej zdefiniowanej w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy PIT, określanej jako ulga rehabilitacyjna.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 6 tej ustawy podstawę obliczenia podatku stanowi dochód po odliczeniu kwot wydatków na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na utrzymaniu którego są osoby niepełnosprawne.

Rodzaje wydatków podlegających odliczeniu określa natomiast art. 26 ust. 7a ustawy PIT,

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870).

² Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) zwana: „ustawa PIT”.

tworząc ich zamknięty katalog. Oznacza to, że odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej podlegają wyłącznie te z poniesionych nakładów, które są wymienione w tym przepisie i spełniają kryteria w nim określone.

Stanowisko Ministerstwa Finansów

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że ulgi podatkowe to mechanizmy generujące zmniejszenie podatku. Polegają na ograniczeniu wielkości obciążenia podatkowego (w określonych przez ustawodawcę przypadkach), w stosunku do przeciętnego obciążenia danym podatkiem.

Należy zauważyć, iż na wyjątkowość ulg i zwolnień podatkowych w systemie prawa podatkowego zwracał uwagę między innymi Trybunał Konstytucyjny, który widział w nich odstępstwo od konstytucyjnej zasady powszechności opodatkowania. Przykładowo, w wyroku TK z dnia 25 listopada 1997 r. sygn. akt K 26/97 Trybunał uznał, że „zwolnienia podatkowe nie stanowią uznanego przez ustawodawcę standardu prawnego lecz są ustawowym wyjątkiem od zasady powszechności i równości obowiązków podatkowych (...). Stąd ustawodawcy należy przyznać znaczną swobodę w określaniu w ustawie stanów faktycznych stanowiących podstawę opodatkowania lub podstawę ulgi podatkowej oraz generalnie znaczną swobodę w kształtowaniu poszczególnych konstrukcji prawno-podatkowych.”

Z kolei intencją ustawodawcy przy tworzeniu ulgi rehabilitacyjnej była pomoc osobom z niepełnosprawnościami w usamodzielnianiu się i pokonywaniu barier związanych z trudnościami wynikającymi ze schorzeń.

Wystąpienie zawiera postulat, aby osoby z niepełnosprawnościami, w ramach ulgi rehabilitacyjnej mogły odliczyć wydatki na leczenie stomatologiczne. Ponadto proponuje Pan, aby zaliczyć je do grupy wydatków nielimitowanych, bądź by były odliczane na zasadzie analogicznej jak wydatki na leki.

Poszerzenie katalogu wydatków rehabilitacyjnych, w Pana ocenie przyczyni się do uzyskania przez podatników realnej pomocy.

W tym miejscu należy podkreślić, że podstawową funkcją podatków jest dostarczenie państwu dochodów na pokrycie wydatków związanych z jego wszechstronnymi zadaniami, w tym na ochronę zdrowia, opiekę społeczną, czy ubezpieczenia społeczne. Wszelkie ulgi, odliczenia i zwolnienia wprowadzone do systemu podatkowego z jednej strony zmniejszają obciążenia fiskalne osoby fizycznej, z drugiej strony zmniejszają dochody sektora finansów publicznych. Minister Finansów odpowiada przede wszystkim za realizację dochodów i wydatków budżetu państwa.

Mając na uwadze powyższe, uprzejmie informuję, iż obecnie nie są prowadzone prace mające na celu zmianę przepisów ustawy PIT w kierunku objęcia omawianą ulgą wydatków poniesionych na wizyty u lekarza, w tym u lekarza dentystry.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
Ministra Finansów

Zastępca Dyrektora
Departamentu Podatków Dochodowych

Beata Karbownik

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/

Warszawa, 13 kwietnia 2022 roku

Sprawa: Odpowiedź na petycję
Znak sprawy: DD3.056.15.2022

Kontakt: Kancelaria MF
tel. +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Odpowiedź na petycję

Szanowny Panie,

w związku z otrzymaną z 13 stycznia 2022 r. w sprawie ulgi rehabilitacyjnej, uprzejmie informuję.

Przedmiot petycji

Wystąpienie stanowi petycję w rozumieniu ustawy o petycjach¹. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych², poprzez umożliwienie odliczenia przez podatników posiadających jeden z trzech stopni niepełnosprawności wydatków na usługi stomatologiczne.

Aktualny stan prawny

Osoby z niepełnosprawnościami, posiadające orzeczenie o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, mogą skorzystać z ulgi podatkowej zdefiniowanej w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy PIT, określanej jako ulga rehabilitacyjna.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 6 tej ustawy podstawę obliczenia podatku stanowi dochód po odliczeniu kwot wydatków na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na utrzymaniu którego są osoby niepełnosprawne.

Rodzaje wydatków podlegających odliczeniu określa natomiast art. 26 ust. 7a ustawy PIT,

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870).

² Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) zwana: „ustawa PIT”.

tworząc ich zamknięty katalog. Oznacza to, że odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej podlegają wyłącznie te z poniesionych nakładów, które są wymienione w tym przepisie i spełniają kryteria w nim określone.

Stanowisko Ministerstwa Finansów

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że ulgi podatkowe to mechanizmy generujące zmniejszenie podatku. Polegają na ograniczeniu wielkości obciążenia podatkowego (w określonych przez ustawodawcę przypadkach), w stosunku do przeciętnego obciążenia danym podatkiem.

Należy zauważyć, iż na wyjątkowość ulg i zwolnień podatkowych w systemie prawa podatkowego zwracał uwagę między innymi Trybunał Konstytucyjny, który widział w nich odstępstwo od konstytucyjnej zasady powszechności opodatkowania. Przykładowo, w wyroku TK z dnia 25 listopada 1997 r. sygn. akt K 26/97 Trybunał uznał, że „zwolnienia podatkowe nie stanowią uznanego przez ustawodawcę standardu prawnego lecz są ustawowym wyjątkiem od zasady powszechności i równości obowiązków podatkowych (...). Stąd ustawodawcy należy przyznać znaczną swobodę w określaniu w ustawie stanów faktycznych stanowiących podstawę opodatkowania lub podstawę ulgi podatkowej oraz generalnie znaczną swobodę w kształtowaniu poszczególnych konstrukcji prawno-podatkowych.”

Z kolei intencją ustawodawcy przy tworzeniu ulgi rehabilitacyjnej była pomoc osobom z niepełnosprawnościami w usamodzielnianiu się i pokonywaniu barier związanych z trudnościami wynikającymi ze schorzeń.

Wystąpienie zawiera postulat, aby osoby z niepełnosprawnościami, w ramach ulgi rehabilitacyjnej mogły odliczyć wydatki na leczenie stomatologiczne. Ponadto proponuje Pan, aby zaliczyć je do grupy wydatków nielimitowanych, bądź by były odliczane na zasadzie analogicznej jak wydatki na leki.

Poszerzenie katalogu wydatków rehabilitacyjnych, w Pana ocenie przyczyni się do uzyskania przez podatników realnej pomocy.

W tym miejscu należy podkreślić, że podstawową funkcją podatków jest dostarczenie państwu dochodów na pokrycie wydatków związanych z jego wszechstronnymi zadaniami, w tym na ochronę zdrowia, opiekę społeczną, czy ubezpieczenia społeczne. Wszelkie ulgi, odliczenia i zwolnienia wprowadzone do systemu podatkowego z jednej strony zmniejszają obciążenia fiskalne osoby fizycznej, z drugiej strony zmniejszają dochody sektora finansów publicznych. Minister Finansów odpowiada przede wszystkim za realizację dochodów i wydatków budżetu państwa.

Mając na uwadze powyższe, uprzejmie informuję, iż obecnie nie są prowadzone prace mające na celu zmianę przepisów ustawy PIT w kierunku objęcia omawianą ulgą wydatków poniesionych na wizyty u lekarza, w tym u lekarza dentystry.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
Ministra Finansów

Zastępca Dyrektora
Departamentu Podatków Dochodowych

Beata Karbownik

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/

